

rigsministeriet om en faadan Underftøttelse, men det har ikke fundet, at den paagjældende Konto paa Finantsloven kunde siges at være bestemt til at anvendes paa den Maade, som er begjæret af den nævnte Mand. Da det imidlertid efter Forhandlingerne i Finantsudvalget er blevet anset for rigtigt, hvad der ogsaa blev udtalt af den ærede Drøftør, at denne Mand faar en Underftøttelse, faameget mere som Bevillingen ikke har faaet nogen overordentlig stor Anvendelse isvrigt heri Landet, er det en Selvfølge, at jeg skal tage denne Sag under Overveielſe, og jeg skal ogsaa være villig til at opfylde det Ønfte, der er udtalt i denne Henſeende, at der tildeles Stephan Nyeland nogen Underftøttelse af den paagjældende Konto. — Med Henſyn til Andragendet fra 50 Beboere af Rønstrup og Omegn om en Telegrafstation ſkal jeg bemærke, at den nævnte By ikke er ſaa overordentlig ſtor — ſom de Herrer ſe, har hele Byen 300 Beboere. Der er vel en meget driftig og dygtig Kjøbmand, men Fiſkerbefolkningen er ikke der ſtørre end paa ſaa mange andre Steder paa Jyllands Veſtkyſt. Der er ikke Mere end 2 Mil til Hjørring, og det er ad en ganſte god Vej, ſaa at Sagen ikke er ſaa paatrængende, ſom den kunde være. Jeg ſkal imidlertid overmaade gjerne tage Andragendet under Overveielſe, men da vi have optaget en ſaa talrig Vængde Telegrafstationer paa Finantslovsforſlaget iaar, kunde det vel være tidſnok at gjennemføre denne Sag til næſte Aar, og hertil ſkal jeg være villig. — Angaaende Andragendet om Nymindbegab ſkal jeg her indſtrænke mig til den Meddelelſe, at Regjeringen er enig i det Reſultat, hvortil den nedſatte Landvæfenſkommiſſion er kommen, at Gjennemffjøringen burde ſte paa den Maade, ſom der er foreſlaaet, med en Omkoſning af omtrent 700,000 Kr., alſaa et temmelig ſtort Beløb. Jeg kan derimod ikke være ganſte enig med den ærede Drøftør deri, at han vilde gjøre den Sag til et Statsanliggende, fordi det er en Sag, ſom intereſſerer ſtore Stratninger. Det er ganſte viſt; men jeg ſer ikke, at det udelukker Muligheden af eller Rimeligheden for, at alle de mange Menneſter, ſom bo paa diſſe ſtore Stratninger og ſom jo maa have væfenlig Interesſe af diſſe Anliggender, bidrage Noget til at fremme Foretagendet, ſom nu har været paatænkt i ſaa mange Aar, og det er unſtelligt, om Sagen kunde nærme ſig ſin Realifation. I den Henſeende har Ministeriet nu tilſkrevet de paagjældende Amtmænd om at ſøge tilvejebragt Grundlag for en Forening derovre, idet vi have ment, at Sagen væfenlig maatte ordnes i Denhold til Digeloven af 23de Mai 1873. Naar dette ſtete, vilde det jo nærmere blive taget under Overveielſe her, hvorvidt Staten vilde være iſtand til at imødekomme de Ønfter og Krav, ſom kom fra Befolkningen derovre med Henſyn til den Hjælp, ſom ſkal tildeles af Staten. Det har efter Korreſpondance med Finantsministeriet været paa-

tænkt at bidrage $\frac{1}{4}$ af Beløbet af Statskaſſen og yde Laan om fornødent. Men, ſom ſagt, denne Sag vil blive gjort til Gjenſtand for vidt- løftig og nøiagtig Drøftelſe paa et ſenere Stadium, ſaa jeg anſer det i og for ſig ikke for henſigtsmæssigt at optage en ſtørre Diskuſſion med Henſyn til Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang denne Sag ſkal anſes ſom en Statsſag eller ikke. — Med Henſyn til Punkt 28, der handler om en Underftøttelse til en forhenværende Stationsforvalter Benzen, ſkal jeg bemærke, at efter de hidtil fulgte Regler for Meddelelſe af Underftøttelſe til Statsbanernes Betjente er han ikke berettiget dertil, fordi han ikke er kommen til Etade under Udſprelſen af ſelve ſin Tjenefte. Imidlertid er Manden ſædeles vel anbefalet af Direktionen for Fernbanerne og er paaviſelig under trængende Forhold, ſaa at jeg imidlertid ikke ſkal modsætte mig, at der ogsaa meddeles denne Mand Underftøttelſe, hvortil han ſynes at være baade fortjent og trængende.

Chr. Jensen: Det er til Indſtillingen under Nr. 9, jeg gjerne vilde ſige et Par Ord. Den høitagede Miniſter kom i ſine Udtalelſer til at fremhæve, at det gjaldt om Anlaget af en Telegrafstation ved Glynngøre. Det er ikke Tilfældet. En Telegrafstation er der allerede, og Apparatet og Alting er tilſtede; det gjælder kun om at faae Tilladelſe til at bruge det for den private Korreſpondance. Der er en Mand, der telegraferer for Poſtvæſenet, og vi ſe, at der paa Finantsloven ſtaar opført 200 Kr. til ham for at udføre denne Telegrafiftforretning. Jeg har ingen Mening om, hvor ſtor en Godtgjørelſe der kunde være paſſende for denne Mand for Overtagelſen af Telegrafiftforretningen for den private Korreſpondance; men ialtfald vilde Udgiften viſt være overordentlig forſvindende imod den Nytte og Tilfredsſtillelſe, den vilde bevirke hos de Omkringboende. Vel ſtaaer der her i Indſtillingen, at Andragendet er fra 3 Sogneraad og 17 Beboere af det nordlige Salling, men man maa lægge Mærke til, at det kun er een Mand, der har underſkrevet paa ſamtliche Fiſkeres Vegne. Nyttens af denne Foranſtaltning vilde ikke være ſaa aldeles ubetydelig. Jeg har faaet flere Breve hjemmefra i Vinter, og i dem klager man ſærlig over, at de ikke kunne faae Lov til at telegrafere fra Glynngøre. Beboerne have ikke kunnet komme over Fjorden til Nykjøbing paa Mors-formedelſt Iſſhindring, og til Skive have de omtrent 4 Mil, og dertil maa de ſaa leie en Stafet. Men naar baade Apparatet og Manden, der kan telegrafere, er tilſtede, ſynes jeg ogsaa, det er en forunderlig Tilbageholdenhed, at der ikke kan gives Tilladelſe til at benytte Telegrafstationen. Jeg vil i Betragtning heraf endnu henſtulle til den høitagede Miniſter, om der ikke kunde findes Anledning til at give den omtalte Tilladelſe. Vel kan der